

ת"פ 854/02/18 - מדינת ישראל נגד חיים אילן בן ישי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 854-02-18 מדינת ישראל נ' בן ישי(עציר)
ת"פ 18496-04-19 מדינת ישראל נ' בן-ישי(עציר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים אילן בן ישי (עציר)

הנאשם באמצעות בא כוחו עוה"ד ד. דניאלי

גזר דין

כתבי האישום והסדר הטיעון

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בתיק העיקרי, ת"פ 854-02-18, והורשע בהתאם לכך. כמו כן, הנאשם צירף שלושה תיקים נוספים, הודה והורשע גם בעבירות המיוחסות לו בהם.

בדין מיום 18.3.19 נרשם כי הנאשם מעוניין ב"ניקוי שולחן" ובצירוף כל תיקיו, למעט תיק אחד הנדון בבית משפט השלום בפתח תקווה. עוד צוין כי המאשימה הצהירה כי קיים מב"ד נוסף התלוי ועומד נגד הנאשם, אך הנאשם לא מעוניין לצרפו והוא טוען לחפותו בעניין זה.

בתיק העיקרי, הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין וגניבה לפי סעיפים 407(ב) ו-384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בכך הורשע הנאשם, לאחר שביום 26.1.18, בשעה 15:52 הגיע לחנות ברחוב יפו בירושלים והבחין כי החנות סגורה באמצעות סורגים הנעולים במנעול אשר נעטף בנייר דבק, ומאחורי הסורגים דלת זכוכית. בתוך חריץ מנעול הדלת היה מפתח מחובר לצרור.

הנאשם לקח את המפתח יחד עם הצרור מדלת הזכוכית, הסיר את נייר הדבק ופתח את הסורג באמצעות המפתח. לאחר מכן, פתח גם את דלת הזכוכית ונכנס לחנות, אך לאחר מספר דקות, משלא הצליח לפתוח את הקופה, יצא מן החנות.

בחלוף ארבע שעות, שב הנאשם ונכנס לחנות עם שקית ניילון שקופה, ניתק את מגירת הקופה מהמחשב, הכניסה לתוך השקית ועזב את החנות עם הקופה אשר שוויה מוערך ב-4,500 ₪ ובתוכה סך של 301 ₪.

בת"פ 59523-02-17 הורשע הנאשם בעבירות של גניבה והחזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיפים 384 ו-413 לחוק העונשין ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק זה.

כתב האישום מתאר כי ביום 23.10.16 בשעה 14:50 במחלקת המיון בבית החולים איכילוב בתל אביב, נטל הנאשם מכשיר פלאפון השייך לחן קלקודה ששהתה במיון, ללא הסכמתה. באותן נסיבות החזיק הנאשם פלאפון ותעודת אזרח ותיק של אדם אחר, אשר יש לגביהם חשד שהם גנובים.

בהמשך לנסיבות אלה ובמסגרת תנאי שחרורו, הורחק הנאשם מהעיר תל אביב למשך 15 ימים.

אישומים 2 ו-3 בכתב אישום זה מתארים שתי הפרות של תנאי השחרור, מיום 25.10.16 ומיום 6.11.16, אז שהה הנאשם ברחובות שונים בתל אביב.

בת"פ 18496-04-16 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, לאחר שביום 31.12.17 נתפס על הנאשם מכשיר טלפון נייד מסוג גלקסי s4 שאינו שייך לו.

בת"פ 44315-10-18 הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה והפרת הוראה חוקית לפי סעיפים 407(ב) ו-287(א) לחוק העונשין.

מכתב האישום בתיק זה עולה כי ביום 28.3.18, במסגרת מ"ת 871-02-18 בבית משפט השלום בירושלים, הוחלט על שחרורו של הנאשם בתנאים הכוללים בין היתר שהייה תחת צו פיקוח בתנאי מגורים בקהילת "קריית שלמה" לתקופה של חצי שנה במסגרתו על הנאשם לשתיף פעולה עם שירות המבחן והגורמים הטיפוליים, ואם לא יעשה כן, ייעצר ויובא בפני שופט. בהחלטה מיום 1.5.18 נקבע כי החלטת בית המשפט נכנסה לתוקף.

בתאריך 3.10.18 הורחק הנאשם מקהילת "קריית שלמה" ולא הסגיר עצמו בתחנת המשטרה. הנאשם התפרץ למכול בתל אביב- יפו בכך שהרים את תריס המקום באמצעות מוט ברזל ונכנס לתוכו. הנאשם פתח באמצעות המוט ארון ונטל כסף מזומן בסך 2,510.5 ₪ ו-32 קופסאות סיגריות, כשהוא מתכוון לשלול את הרכוש מבעל המקום. לאחר כמספר דקות, נכנסו למקום שוטרים ועצרו את הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 13.6.19 מעלה כי הנאשם מוכר לשירות מאבחונים רבים שנערכו בעניינו בין השנים 1990-2018.

הנאשם, רווק בן 56 שנים, הוא בן הזקונים במשפחה שבה 10 ילדים. אביו לא נכח בגידולם ואחיו הבכור שימש עבורו כדמות אב. המשפחה התמודדה עם מצוקה כלכלית קשה והנאשם סבל מאלימות הן מצד אמו והן מצד אחיו.

לאחר מות אמו ללא קורת גג וכיום הוא נעדר כתובת קבועה, לאחר שהורחק באופן סופי מקהילת "קריית שלמה" ביום 2.10.18.

הנאשם סיים 8 שנות לימוד ונשר מן הלימודים על רקע רצונו לסייע בפרנסת המשפחה ולדבריו הוא בעל הכשרה מעשית מבית הספר ללימודי קונדיטוריה "תדמור" ואף עסק בכך.

כאשר היה בן 6 שנים, חלה אחד מאחיו במחלה ומשפחתו התגייסה לטיפול בו והנאשם נחשף לחוויות טראומטיות במהלך התמודדות המשפחה עם מחלת אחיו. מגיל צעיר נחשף לחברה שולית והחל בשימוש בסמים וניהול אורח חיים עברייני והתמכרותי. לאחר שאחיו החלים, נהרג בתאונת דרכים ומותו הוביל למשבר רגשי ותפקודי מצד אמו למשך מספר שנים.

בסיוע שירות מבחן לנוער, הנאשם התגייס לצבא בגיל המתאים ושירת שירות חלקי. במהלך השירות הצבאי ניהל קשרים שוליים, השתמש בסמים והיה מעורב בפלילים, ולכן השירות הופסק והוא ריצה מאסר בפועל ואז נחשף לסמים קשים יותר.

במהלך רוב שנות בגרותו, הנאשם ניהל אורח חיים שולי, שכלל בעיקר ביצוע עבירות רכוש וסמים וריצה תקופות מאסר. הוא עבד בעבודות מזדמנות שונות ועסק באופן עצמאי בהתקנת מזגנים, אולם בשל ההתמכרות לסמים, לאלכוהול ולהימורים הידרדר מצבו ופעם אחר פעם חזר לשימוש בסמים ולביצוע עבירות.

הנאשם עבר מספר ניסיונות גמילה, בין היתר בקהילות טיפוליות, אולם לא הצליח להתמיד בהן. בהיותו כבן 40, אובחן כחולה בסרטן בבלוטת התריס והוא עדיין מתמודד עם המחלה ומוכר כנכה ומקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

לחובת הנאשם 17 הרשעות בין השנים 1982-2014 בעבירות בתחום הרכוש, אלימות, סמים והפרות הוראה חוקית, בגין ריצה מעל 20 שנות מאסר. ממאסרו האחרון שוחרר בשנת 2015.

שירות המבחן הדגיש כי במסגרת חקירת מעצר שנערכה בעניינו בפברואר 2018, הנאשם הופנה לקהילה טיפולית לתחלואה כפולה, פיזית והתמכרותית "צעדים" בקרית שלמה, אך מאחר שהתקשה להבין את הבעייתיות בבסיס מעשיו, נטה לעמדה קורבנית והתקשה לקחת אחריות על מעשיו והוחלט להרחיקו מהקהילה.

חקירת מעצר מחודש נובמבר 2018 העלתה כי הנאשם אינו מבטא הבנה והכרה לדפוסיו הבעייתיים, ומשליך את האחריות על קשיים על גורמים חיצוניים, ונוכח ההתרשמות מהנאשם באותה עת, לא הומלץ על השתלבות בקהילה טיפולית.

ביחס לעבירות הנדונות, הנאשם נטל אחריות על ביצועו, הביע חרטה ופירט את פרטי האירועים. הוא תיאר כי הנו נקי משימוש בסמים מאז מעצרו בחודש 10/2018. הוא נמצא בהשגחה, מסתייע בחונך ומשתתף בסדנאות וקבוצות חינוכיות וטיפוליות במסגרת המעצר. הנאשם ביטא הבנה לכך שהוא צפוי למאסר ממושך וציין כי הוא מעוניין להמשיך את שילובו בהליך הטיפול בו החל בין כתלי הכלא.

גורמי הטיפול בשב"ס דיווחו כי הנאשם משולב באגף לאסירים המוגדרים טעוני הגנה. הוא נתון במעקב רפואי ואינו עומד בתנאי הזכאות לקבלת תחליף סם. מתחילת מעצרו, לחובתו 3 עבירות משמעת, הוא נמצא בקשר מעקבי עם העו"ס ומשולב במסגרת חינוך פורמלי בכיתת השלמת 10 שנות לימוד.

הנאשם סיים השתתפותו בקבוצת טיפול "הכנה לטיפול בהתמכרויות" במסגרת מעצרו, והביע מוטיבציה ראשונית לטיפול ובמידה ויידון למאסר, תיבחן התאמתו לטיפול אינטנסיבי במחלקה להתמכרויות.

לבסוף, נוכח קיומה של רמת סיכון להישנות ממעורבות חוזרת בפלילים, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו, אך לאור הצהרתו כי הוא מעוניין להיתרם מטיפול במסגרת מאסרו, הומלץ לאפשר לנאשם להמשיך בתהליך הטיפול אותו החל בתוך כתלי בית הסוהר.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה, כי מדובר היה בעבירות חמורות אשר יש בהן כדי לפגוע אנושות בממונו של הזולת, ומשכך נקבה היא במספר מתחמי ענישה, כולם תוצאתם מאסר בפועל, ולנוכח עברו הפלילי של הנאשם אשר יתואר בהמשך, הרי שמקומו הוא בחלקן העליון של מתחמים אלו, ועל כן עונשו צריך שיעמוד על הצטברות סכומם של מתחמים עונשיים אלו- 38 חודשי מאסר בפועל יחד עם הפעלתה במצטבר של שנת מאסר מותנית, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

הסניגור, עוה"ד דותן דניאלי, טען מנגד כי הנאשם הינו אדם הסובל מתחלואים רבים המקשים על חייו באופן יום יומי. ניסיונות רבים לשבץ את הנאשם לטיפול לא צלחו, הן בתוך כותלי הכלא והן מחוצה לו, ועניין זה משתלב היטב בקורות חייו העגומים המתוארים בתסקיר שירות המבחן, ועל כן יש להענישו באורח מדוד וללא עיצום כספי אשר הנאשם לא יכול לשלמו.

הנאשם, בדברו האחרון, סיפר ארוכות על מחלותיו ובעיותיו הרפואיות, וביקש "להיות נקי" ולהקל בעונשו לצורך זה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

בעבירות הפריצה והגניבה, בהן הורשע הנאשם בתיק זה, מוגן הערך החברתי של הגנה על הקניין והפרטיות. מעבר לפגיעה בערכים אלה, במקרים רבים עבירות מסוג זה מסלימות לכדי עבירות אלימות, והפגיעה בציבור משמעותית וכואבת.

נסיבותיו של כתב האישום בתיק זה, מלמדות על תעוזתו של הנאשם אשר בשעת אחר צהריים, פרץ סורגים נעולים של חנות ופתח דלת שהייתה סגורה באמצעות מפתח שהוסתר במקום. כאשר הנאשם לא הצליח לפתוח אתהקופה בחנות, לא וויתר על תוכניתו, וכעבור 4 שעות שב למקום, ניתק את הקופה וגנב את מגירת הקופה, על הכסף שהכילה.

מדובר בעבירה מתוכננת אשר הנאשם ביצע לבדו, תוך אדישות לנזק שהוא גורם לבעלי החנות, וניכר כי לא ירא את החוק ולא חדל ממעשיו, גם לאחר שבתחילה לא עלה בידו להשלים את גניבת הקופה.

בהתחשב בשיעור הנזק ובשאר נסיבות ביצוע העבירות, בפגיעה בערכים המוגנים ובענישה הנוהגת, נע **מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 7-14 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

מתחם העונש ההולם בת"פ 59523-02-17

בתיק זה שני אישומים, אשר הראשון מתאר עבירה של גניבת טלפון נייד והחזקת רכוש החשוד כגנוב. נסיבות המקרה מלמדות כיצד הנאשם ניצל את הימצאותה של המתלוננת בחדר מיון בבית חולים, וגנב ממנה. בנוסף, נמצאה אצל הנאשם תעודת אזרח ותיק השייכת לאדם אחר.

סוג הרכוש שגנב- טלפון נייד- מהווה, מעבר לפגיעה הקניינית, פגיעה בפרטיותה ובשגרת יומה של בעלת הטלפון, הנובעת מאובדן המידע האישי הרב המצוי במכשיר זה.

בהתחשב בכך ובהתאם לענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין מאסר מותנה ושירות לתועלת הציבור ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בעקבות ביצוע עבירות אלה, נעצר הנאשם ושחרר בתנאים אשר גזרו עליו הרחקה מהעיר תל אביב, אולם כפי שניכר משני האישומים העוקבים בכתב אישום זה, הנאשם לא ציית לתנאים שנקבעו בעניינו, ונתפס בשתי הזדמנויות שונות בתל אביב.

עבירות אלה של הפרת הוראה חוקית, נועדו להגן על שלטון החוק וכיבודם של החלטות וצווי בתי המשפט.

הנאשם גילה במעשיו בוז וזלזול בהחלטת בית המשפט שניתנה לגביו, ועל אף האמון שניתן בו, הפר את האמור בה, ובשני מקרים שהה בתחומי העיר תל אביב בניגוד לאמור בהחלטה שניתנה לגביו.

מאחר שמדובר בשתי הפרות של אותו צו, שבוצעו בסמוך זו לזו, אקבע לשתייהן **מתחם עונש אחד, אשר יהלום את החזרה על העבירות, והוא ינוע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 18496-04-16

אישום זה מתאר עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, כאשר גם במקרה זה, נמצא אצל הנאשם מכשיר טלפון נייד שאינו שייך לו.

כאמור לעיל, בעבירה זו, נוכח השימוש ייחודי והמרכזי שנעשה כיום בטלפונים ניידים, הרי שהפגיעה עשויה להיות משמעותית וחורגת מן התחום הכלכלי לבדו.

בנסיבות העניין, נע **מתחם העונש ההולם עבירה זו, בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 44315-10-18

נסיבות אישום זה מתארות כיצד הנאשם אשר שולב בקהילה טיפולית, תחת צו פיקוח בתנאים, הפר את התנאים שנקבעו לגביו, ותוך כך ביצע עבירה נוספת של פריצה לבניין וגניבה.

לאחר שהנאשם יצא את הקהילה הטיפולית, בניגוד להחלטת השחרור בעניינו, התפרץ למרכז, תוך הרמת תריס באמצעות מוט ברזל, נכנס לתוכו וגנב סכום של ₪ 2,510 וקופסאות סיגריות.

הנאשם פעל לבדו, בתחכום ותעוזה, מבלי שעמדו לנגד עיניו תנאי השחרור שקבע לגביו בית המשפט.

במקרה זה מדובר באירוע עברייני אחד, הכולל שני שלבים, כאשר השלב הראשון הוא היציאה שלא כדין מן המסגרת הטיפולית, תוך הפרת תנאי המעצר, והשלב השני הוא פריצה למרכול וביצוע הגניבה.

מכלול זה, תוך התחשבות בערכים המוגנים והענישה הנוהגת, מוביל למסקנה כי **מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1963, בן 56 שנים כיום. הנאשם רווק, חולה במחלה קשה ומוכר בגין כך כנכה ואין לו מקום מגורים קבוע.

22 הרשעות נרשמו לחובתו, החל משנת 1979 ועד האחרונה שבהן שמקורה בשנת 2014. מגוון העבירות בהן שלח הנאשם את ידו מגוונות הן ועוסקות בתחומי האלימות הרכוש והסמים בגינם נדון במצטבר ל- 261 חודשי מאסר אשר הם למעלה מ-21 שנות מאסר (!), והלקח- לא נלמד.

משברים וקשיים היו מנת חלקו של הנאשם מילדות. הנאשם גדל במשפחה מעוטת יכולת ואמצעים, אשר פקדו אותה משברים שהשפיעו קשות על אמו ועל תפקודה כאם. בגיל צעיר התדרדר הנאשם לחברה שולית, שימוש בסמים ועבריינות, ועל אף ניסיונות שצלחו באופן מוגבל לצעוד בדרך הישר, חי חיים שאפיינו אותן מעשי עבריינות ועונשי מאסר ממושכים, לצד חולי ועוני.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד ביותר. הכבדתו עולה מריבוי העבירות שביצע, הפגיעות והנזקים הרבים אשר מעשים אלה הסבו לרבים כל כך שנפלו קורבן למעשיו, במשך שנים רבות, ובשל כך שהעבירות הנידונות כעת, מלמדות שהנאשם ממשיך בדרך זו.

לא העונשים, לא המאסרים וגם לא ניסיונות הטיפול והשיקום, הביאו את הנאשם לתובנות או מעשים אשר יהיה בהם כדי לחדול מדרך זו.

עם זאת, בהליך זה, הנאשם ביקש וצירף מספר תיקים התלויים נגדו, הודה בביצועם, וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם נטל אחריות על ביצועו, הביע חרטה, תוך הבעת מודעות לפרטי האירועים.

במהלך השנים, וגם לאחרונה, הוצעו לנאשם מסלולי שיקום וטיפול, במסגרות שונות. נראה כי בתחילה, הנאשם שיתף פעולה עם מסגרות אלה, אך לא היו בו את הכוחות הנדרשים על מנת להתמיד ולהשלים תהליכים אלה, על המורכבות והקושי הכרוכים בהם, וגם את הכללים במסגרות אלה, הפר הנאשם.

חוסר הצלחתו של הנאשם לעמוד בהליכי השיקום וחזרתו על עבירות שוב ושוב, הביאה את שירות המבחן למסקנה, כי לא ניתן עוד להמליץ על מסלול שיקומי-טיפול עבירו, ולכן, על אף מצבו הבריאותי ונטילת האחריות, דרך השיקום, מחוץ לכתלי בית הסוהר, אינה פתוחה בפני הנאשם.

לזכותו של הנאשם אזכור את הודאתו ואת האחריות אשר נטל על מעשיו, כמו גם מצבו הבריאותי וקורות חייו, אך מנגד

לחובתו יעמדו הרשעותיו המרובות והעובדה כי עד עתה לא נטל חלק בכל הליך טיפולי על אף שניסיונות רבים נוסו בתחום זה. אולם לאחרונה, חל שינוי מסוים, אולי מזערי, בגישתו של הנאשם ואולי אך הפעם, יצלח הדבר. תקווה זו, והיא בלבד תשמשי כנימוק להפעלתו המדודה של המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, וחלקו יוטל בחופף לעונש אותו אגזור על הנאשם.

נוכח כל אלו, נדמה כי מקומו של נאשם זה צריך שיהיה בחלקם **המרכזי-עליון** של מתחמי הענישה ההולמים, אך תוך בחינת סבלו של הנאשם ומצבו הבריאותי הקשה המלמד על משמעותו המוגברת של מאסר בפועל בעניינו, כעולה מפרוטוקולי הדיונים והמסמכים אשר הוגשו בעניין זה.

סוף דבר

נתתי דעתי למכלול שיקוליו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ומפיהם של הצדדים, וכן לשיקולי הענישה המתאימים לעבירות אשר הורשע בהם, והשתדלתי להביא לאיזון הראוי בין מלוא השיקולים הנדרשים, הרי שאני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. עשרים (20) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים אשר צורפו. שב"ס יפעל להמשך ההליך הטיפולי בו הנאשם משולב במסגרת מעצרו שכעת הפך למאסר.

2. אני מפעיל בזאת את מאסרו המותנה בן ה-12 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרתו של ת.פ. 25415-08-14, כך ששמונה (8) חודשים מתוכם ירצו במצטבר, והיתר בחופף.

הנאשם יירצה, אם כן, עשרים ושמונה (28) חודשי מאסר בפועל, וזאת בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים אשר צורפו.

שלטונות השב"ס יתנו דעתם למצבו הבריאותי של הנאשם ולטיפול הנדרש, ובטוחני כי לנוכח הצרכים הרפואיים וההחלטות השיפוטיות אשר ניתנו בעניין זה - הרי שכל הנדרש בתחום זה - יינתן ללא דיחוי.

3. ששה (6) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו על אחת מן מהעבירות אשר בהן הורשע בהליכים אלה.

4. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת בת"פ 59523-02-17.

פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן בת"פ 44315-10-18.

5. בשל מצבו הכללי והכלכלי של הנאשם - לא ראיתי להטיל קנס אשר אין ביכולתו לשלמו.

6. המוצגים אשר נתפסו בתיקים אלו - יוחזרו לבעליהם, יושמדו או יחולטו - וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפטי המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' אב תשע"ט, 07 אוגוסט 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.